

Næringsmegleren Sædberg & Hodne AS

VÅR REFERANSE
18/11736

DERES REFERANSE

DATO
24.06.2019

Merknader - endelig rapport etter stedlig tilsyn. Vedtak om overtredelsesgebyr

1 Innledning

Finanstilsynet viser til stedlig tilsyn i Næringsmegleren Sædberg & Hodne AS («foretaket») 8. desember 2018, foreløpig rapport av 21. januar 2019, forhåndsvarsel om mulig vedtak om overtredelsesgebyr av 2. mai 2019, samt foretakets brev av 6. februar, 16. mars og 27. mai 2019.

Foretaket har tillatelse til å drive eiendomsmeglingsvirksomhet, og har 8 årsverk. Foretaket forestår i hovedsak utleie og salg av næringseiendommer og utviklingsprosjekter i Vest-Agder og Aust-Agder.

Tilsynet var begrenset til en gjennomgang av foretakets etterlevelse av hvitvaskingsregelverket. På grunnlag av de forhold som ble avdekket under tilsynet og omtalt i foreløpig rapport, har Finanstilsynet truffet vedtak om å ilegge foretaket et overtredelsesgebyr på kr 200 000 for manglende etterlevelse av hvitvaskingsregelverket. Begrunnelsen for vedtaket fremgår nedenfor.

2 Pliktene etter hvitvaskingsregelverket og vurdering av bruddene

2.1 Innledning

Eiendomsmeglingsforetak er underlagt lov og forskrift om tiltak mot hvitvasking og terrorfinansiering av 15. oktober 2018 (erstattet lov av 6. mars 2009 med tilhørende forskrift), jf. § 4 annet ledd bokstav d.

Finanstilsynet har utarbeidet en veiledning til etterlevelse av hvitvaskingsregelverket i eiendomsmeglingsvirksomhet (Rundskriv 6/2016). Veiledningen gjelder 2009-loven, men ettersom foretakets plikter i hovedsak er de samme etter ny lov, vil veiledningen fortsatt være relevant.

2.2 Risikovurdering

Etter hvitvaskingsloven § 7 skal foretaket identifisere og vurdere risikoen for hvitvasking og terrorfinansiering knyttet til sin virksomhet. Ved risikovurderingen skal det etter bestemmelsen

blant annet tas i betraktning egen virksomhet (særlig art og omfang), produkter, tjenester og kundeforhold, type kunder og kundegrupper, og geografiske forhold. Risikovurderingen skal dokumenteres og holdes oppdatert.

Formålet med risikovurderingen er å kartlegge og beskrive foretakets risiko for hvitvasking og terrorfinansiering, og derigjennom danne grunnlag for de rutiner foretaket må etablere for å forebygge og avdekke hvitvasking. Risikovurderingen må utarbeides individuelt og konkret. Etter Finanstilsynets oppfatning vil utgangspunktet for risikovurderingens omfang og kompleksitet være nokså lik for eiendomsmeglingsforetak, men det vil være enkelte variasjoner basert på f.eks. ulikheter i størrelse og hvilke typer eiendomsmeglingsoppdrag foretaket normalt påtar seg.

Forut for tilsynet fremla foretaket som risikovurdering en vurdering som var foretatt av foretakets styre 9. juni 2016, samt et notat fra fagansvarlig til styret datert 8. januar 2018 med oppdatering av vurderinger knyttet til risiko for hvitvasking og terrorfinansiering. I notatet fra 2016 fremkom følgende: *«Oppdatert risikovurdering på bakgrunn av Rundskriv 6/16. Selskapets risiko for å bli brukt til hvitvasking blir årlig vurdert av undertegnede i forbindelse med internkontrollrapportering til styret, sett i lys av de rutiner selskapet har iht. Internkontrollpermen kapittel 11. Det fremkommer ikke forhold i Rundskriv 6/16 som isolert sett øker selskapets risiko for å bli brukt til terrorfinansiering. Vi har likevel notert oss at det er Finanstilsynets oppfatning at risikoen er høyere i næringsmegling enn i boligmegling, og størst i forbindelse med salgsoppdrag.»* I den foreløpige rapporten la Finanstilsynet til grunn at verken notatet fra 2016 eller notatet fra 2018 kunne anses å være en risikovurdering i lovens forstand, og at foretaket dermed ikke hadde vurdert risikoen for hvitvasking og terrorfinansiering i det hele. Videre ble det lagt til grunn at foretaket ikke oppfylte kravet i § 7, hvoretter risikoen skal vurderes i betraktning av

- *egen virksomhet* (dette kan etter Finanstilsynets oppfatning omfatte vurderinger knyttet til f.eks. størrelse, omfang, organisering og kompetansenivå hos ansatte),
- *geografiske forhold* (dette kan etter Finanstilsynets oppfatning omfatte vurderinger knyttet til f.eks. stedet virksomheten drives fra, stedet kunden kommer fra eller stedet eiendommen ligger),
- *kunder* (dette kan etter Finanstilsynets oppfatning omfatte vurderinger knyttet til om foretakets kunder f.eks. er norske og utenlandske statsborgere, politisk eksponerte personer, fullmektiger, ulike typer næringsdrivende, sanksjonskunder),
- *kundeforhold* (dette kan etter Finanstilsynets oppfatning omfatte vurderinger knyttet til f.eks. selgere/kjøpere/utleier/leietaker, herunder om de er gjengangere, utviklere, utbyggere, investorer),
- *Produkt/tjeneste* (dette kan etter Finanstilsynets oppfatning omfatte vurderinger knyttet til de ulike typer oppdrag eiendomsmeglingsforetaket kan påta, verdivurderingsoppdrag, kjøpsoppdrag, salgsoppdrag, oppgjørsoppdrag eller utleieoppdrag)

Med unntak av de to første momentene (egen virksomhet og geografiske forhold), var det tilsvarende krav om risikovurdering under tidligere lovgivning.

I brev av 27. mai 2019 bestrider foretaket Finanstilsynets vurdering av at foretaket ikke hadde noen form for dokumentasjon knyttet til risikovurderinger på hvitvaskingsområdet, med henvisning til notatene fra 2016 og 2018 omtalt ovenfor.

Finanstilsynet viser til det som er sagt ovenfor om at de aktuelle notatene ikke er å anse som risikovurderinger, og opprettholder vurderingen av at foretaket ikke hadde en virksomhetsinnrettet risikovurdering som var egnet til å danne grunnlag for arbeidsrutiner for å håndtere den identifiserte risikoen og oppfylle pliktene etter hvitvaskingsregelverket jf. § 8. Finanstilsynet anser dermed foretaket å ikke oppfylle kravet til risikovurdering jf. § 7.

2.3 Foretakets rutiner

2.3.1 Arbeidsrutiner

Virksomheten skal etter § 8 ha skriftlige, oppdaterte rutiner for å sikre at virksomheten håndterer den identifiserte risiko og oppfyller pliktene etter hvitvaskingsregelverket. Etter Finanstilsynets oppfatning innebærer dette at virksomheten skal innhente og kontrollere nødvendig informasjon for å håndtere eventuelle svakheter avdekket i risikovurderingen, samt avdekke indikasjoner på mistenkelige transaksjoner.

Foretaket hadde etablert et skjema for arbeidsrutiner i saker knyttet til de ulike oppdragstypene utleie, salg av eiendom og salg av aksjeselskap. Rutinene var begrenset til å foreta identitetskontroll av fysiske personer, samt å krysse av for om risiko i oppdraget ble vurdert som høy eller lav.

I Finanstilsynets rundskriv 6/2016 punkt 3.2 omtales rutiner for å forebygge og avdekke hvitvasking i eiendomsmeglingsvirksomhet, herunder angis også eksempler på en rekke konkrete omstendigheter som utløser plikt til å iverksette nærmere undersøkelser. Finanstilsynet bemerket i den foreløpige rapporten at foretakets rutiner ikke omfattet kontroll av reelle rettighetshavere, avklaring av PEP-status eller innhenting av opplysninger om formål med transaksjonen fra noen av partene i handelen. Rutinene omfattet heller ingen kontrollhandlinger knyttet til inn- og utbetalinger av kjøpesum (herunder om kjøpesummen innbetales fra andre enn kjøper, om lån ytes fra uvanlige kilder, helt eller delvis direkteoppgjør mellom partene, kjennskap til egenkapitalens opprinnelse, selgerkreditt eller oppgjør i annet enn penger og om utbetaling skjer til selgers konto). Slike tiltak er etter Finanstilsynets oppfatning nødvendig i ethvert eiendomsoppgjør for å avdekke indikasjoner på mistenkelige forhold.

For å oppfylle foretakets plikter knyttet til forsterket kontroll jf. §§ 17 og 18, må foretakets rutiner omfatte konkrete tiltak for forsterket kundekontroll. Finanstilsynet påpekte i den foreløpige rapporten at foretaket hadde ikke vurdert hvilke typer oppdrag som kan anses som

høyrisikooppdrag, og hadde heller ikke etablert særskilte rutiner eller angitt konkrete tiltak for slike oppdrag utover at det var mulig å krysse av i skjemaet for at det foreligger for høy risiko. Manglende angivelse av når og hvordan forsterket kontroll skal gjennomføres, medfører at man i oppdragsgjennomføringen ikke vil havne i en situasjon hvor forsterket kontroll anses å være nødvendig.

For å oppfylle foretakets plikter knyttet til gjennomføring av nærmere undersøkelser jf. § 25, må foretakets rutiner omfatte angivelse av når slike undersøkelser skal iverksettes og hvordan undersøkelsene skal gjennomføres. Tiltakene må være egnet til å bekrefte eller avkrefte mistanken, og må gjennomføres på en slik måte at verken kunde eller tredjepersoner gjøres kjent med at det foretas undersøkelser jf. § 28. Finanstilsynet påpekte i den foreløpige rapporten at foretakets rutiner ikke hadde noen angivelse av når nærmere undersøkelser skulle iverksettes, og heller ingen angivelse av hvilke undersøkelser som skulle gjennomføres.

På bakgrunn av det ovennevnte, vurderte Finanstilsynet foretakets rutiner å være svært mangelfulle, utdaterte og lite egnet til å forebygge og avdekke hvitvasking gjennom foretaket. Det ble ansett særlig alvorlig at foretaket ikke har etablert tilstrekkelige tiltak knyttet til kundekjennskap og transaksjoner som gjennomføres i foretaket, og at det ikke var etablert konkrete rutiner for forsterket kundekontroll og gjennomføring av nærmere undersøkelser. Finanstilsynet vurderte foretaket å ikke oppfylle kravet i hvitvaskingslovens § 8 til å ha oppdaterte arbeidsrutiner som sikrer håndtering av risiko og oppfyllelse av plikter etter hvitvaskingsregelverket.

Foretaket har opplyst at det har vært etablert rutiner, selv om disse ikke kan dokumenteres. Finanstilsynet viser til at rutinene skal være skriftlige. Rutinene skal dessuten håndtere risikoer som er identifisert i en risikovurdering, som foretaket ikke har utarbeidet jf. punkt 2.2 ovenfor. Det vises dessuten til punkt 2.3.3 nedenfor, hvor det fremkommer at det heller ikke i oppdragsgjennomføringen kan dokumenteres at for eksempel reelle rettighetshavere er kontrollert. Finanstilsynet opprettholder vurderingen av at foretaket ikke oppfyller kravet i hvitvaskingslovens § 8 til å ha oppdaterte arbeidsrutiner som sikrer håndtering av risiko og oppfyllelse av plikter etter hvitvaskingsregelverket.

2.3.2 Kontrollrutiner (internkontroll)

Etter § 35 skal virksomheten gjennom internkontroll "*sørge for at loven overholdes*". Dette innebærer at foretakets kontrollrutiner må være egnet til å avdekke manglende etterlevelse av hvitvaskingsregelverket ved oppdragsgjennomføringen. Det vises til Finanstilsynets rundskriv punkt 3.2, hvor det fremkommer at kontrollrutinene blant annet må omfatte kontroll med om det foreligger en adekvat risikoklassifisering av kundene, at alle relevante indikasjoner på mistenkelige forhold er avdekket og fulgt opp i samsvar med regelverket, og at mistenkelige transaksjoner rapporteres. Der det i den rutinemessige kontrollen avdekkes alvorlige eller gjentatte feil, må foretaket iverksette tiltak for å avdekke det totale omfanget av feil fra den aktuelle megleren.

Deretter skal det iverksettes tiltak for å forhindre at tilsvarende feil skjer på et senere tidspunkt. Foretaket må følge opp at de iverksatte tiltak faktisk medfører en reduksjon av feil.

Finanstilsynet påpekte i foreløpig rapport at foretaket ikke hadde etablert kontrollrutiner i det hele. I brev av 27. mai 2019 bestrider foretaket dette med henvisning til foretakets arbeidsrutineskjema, samt et utdrag fra internkontrollmappen. Finanstilsynet bemerker at arbeidsrutineskjemaet er begrenset til at megler skal foreta identitetskontroll av fysiske personer, samt å krysse av for om risiko i oppdraget ble vurdert som høy eller lav. Dette er ikke kontroll av meglers etterlevelse av hvitvaskingsregelverket i det enkelte oppdrag. Det fremlagte utdraget fra internkontrollmappen er et skjema med angivelser måneder, med plass for datering og signering fra fagansvarlig, daglig leder og styret. Det fremgår ikke at det er et kontrollskjema, eller hvor mange saker som skal kontrolleres hos den enkelte megler, og det fremkommer heller ikke noe om hvilke undersøkelser som skal foretas. Finanstilsynet kan ikke se hvordan de to dokumentene enkeltvis eller samlet kan bidra til at foretaket kan sies å gjennomføre kontroller som sørger for at loven overholdes. Finanstilsynets opprettholder vurderingen av at foretaket ikke har etablert kontrollrutiner som er egnet til å avdekke mangelfull etterlevelse av hvitvaskingsregelverket, og plikten til å sørge for å at loven overholdes gjennom internkontroll jf. § 35, anses ikke overholdt.

2.3.3 Gjennomføring av rutiner (stikkprøvekontrollen)

Gjennomføring av rutineene i virksomheten er en grunnleggende forutsetning for at foretakets anti-hvitvaskingsarbeid innrettes effektivt og på en tilstrekkelig måte.

Ettersom foretakets arbeidsrutiner var svært begrenset, var det ikke hensiktsmessig kontrollere om rutineene ble fulgt i oppdragsgjennomføringen. I stedet ble stikkprøvekontrollen av tre enkeltsaker utført etter 2009-loven utført med henblikk på om lovens krav til kontroll av reelle rettighetshavere var oppfylt, og om det forelå indikasjoner på mistenkelige forhold som utløste eventuell undersøkelsesplikt og om denne i så tilfelle var overholdt. Det ble i denne kontrollen avdekket fem tilfeller hvor foretaket ikke kunne dokumentere at reelle rettighetshavere var kontrollert, samt et tilfelle hvor andre enn kjøper eller kjøpers långiver betalte inn deler av kjøpesummen til foretakets klientkonto. Det vises til Finanstilsynets rundskriv 6/2016, hvor det fremkommer at Finanstilsynet anser innbetalinger fra andre enn kjøper å utløse en plikt til å foretak nærmere undersøkelser, jf. § 17, noe som ikke var gjort.

Foretaket har opplyst at reelle rettighetshavere rutinemessig ble kontrollert i de tre sakene, men at det manglet dokumentasjon av dette. Foretaket hevder videre at det er urimelig å legge til grunn at undersøkelser ikke er foretatt fordi man ikke kan dokumentere dette, og at det er et ledd i de skriftlige rutineene, og videre, at det ikke kan være slik at man er skyldig til det motsatte er bevist. Finanstilsynet viser til § 30, hvor det fremkommer at foretaket skal registrere og lagre opplysninger og dokumenter som er innhentet og utarbeidet i forbindelse med bl.a. kundetiltakene, og dermed også kontrollen med reelle rettighetshavere og undersøkelser knyttet til innbetalinger av kjøpesum.

Tilsvarende dokumentasjonskrav gjaldt også under tidligere lovgivning. Når det ikke følger av dokumentasjonen i saken at det er foretatt kontroll av reelle rettighetshavere, og dette heller ikke følger av foretakets skriftlige rutiner, må Finanstilsynet legge til grunn at slike kontroller ikke ble gjennomført.

2.4 Opplæring av ansatte

Ansatte og andre som utfører oppdrag for foretaket skal gis opplæring slik at de er kjent med virksomhetens forpliktelser etter loven, og slik at de er i stand til å gjenkjenne forhold som kan indikere hvitvasking og terrorfinansiering, jf. hvitvaskingsloven § 36. Opplæringen skal gis jevnlig slik at kunnskapen vedlikeholdes og oppdateres. I Finanstilsynets rundskriv 6/2016 fremkommer i punkt 3.3 at ansatte som deltar i eiendomsmeglingsvirksomheten skal ha kunnskap om ulike fremgangsmåter for hvitvasking gjennom eiendomsmeglingsforetak og hva som kan gi indikasjoner på mistenkelige forhold. I tillegg skal de ansatte skal være kjent med regelverket, og virksomhetens interne rutiner på området.

Finanstilsynet la i den foreløpige rapporten til grunn at foretaket ikke kunne fremlegge dokumentasjon som kunne indikere at den enkelte ansatte hadde fått noe opplæring i tilknytning til etterlevelsen av hvitvaskingsregelverket, og at plikten til opplæring i § 36 ikke var overholdt.

Foretaket hevder i brev av 27. mai 2019 at Finanstilsynet feilaktig har lagt til grunn at man ikke har hatt opplæring, og at dette skyldes manglende dokumentasjon. Foretaket viser til at de har benyttet kurs hos NEF/FFN og at hvitvaskingsregelverket hyppig har vært et tema. Videre viser foretaket til ukentlige internmøter hvor rutiner knyttet til hvitvaskingsregelverket har vært et hyppig tema, samt jevnlig fagkvelder.

Finanstilsynet viser til at eventuell deltakelse på hvitvaskingskurs i regi av NEF/FFN etter Finanstilsynets forståelse vil fremgå av den enkelte ansattes registrerte kurstimer hos NEF. Slik dokumentasjon er ikke fremlagt. Finanstilsynet registrerer at foretaket fortsatt ikke kan dokumentere noen form for opplæring og opprettholder vurderingen av at opplæringsplikten i § 36 ikke er overholdt.

3 Ileggelse av overtredelsesgebyr

3.1 Rettslig grunnlag

Lov om tiltak mot hvitvasking og terrorfinansiering §§ 49 og 50 har følgende ordlyd:

§ 49. Overtredelsesgebyr

(1) Dersom rapporteringspliktige eller noen som har handlet på vegne av et rapporteringspliktig foretak, har overtrådt §§ 6 til 8, kapittel 4, §§ 25, 26, 27, 28, 30, 35, 36, 39, 42, forskrift gitt i medhold av disse bestemmelsene eller forskrift gitt i medhold av § 52, kan tilsynsmyndigheten ilegge den rapporteringspliktige

overtredelsesgebyr. Overtredelsesgebyr kan ilegges rapporteringspliktige foretak selv om ingen enkeltperson har utvist skyld. [...]

[...]

(4) Rapporteringspliktige som nevnt i § 4 første ledd bokstav d, f, l, m og o, annet og femte ledd, kan ilegges overtredelsesgebyr på inntil 9 millioner kroner.

§ 50. Vurderingsmomenter for forbud mot å ha ledelsesfunksjon og vedtak om overtredelsesgebyr

Ved vurderingen av om det skal [...] ilegges overtredelsesgebyr etter § 49, skal det blant annet tas hensyn til

- a) overtredelsens grovhet og varighet
- b) overtrederens grad av skyld
- c) overtrederens økonomiske evne
- d) den rapporteringspliktiges risikovurderinger etter § 7 og rutiner etter § 8
- e) fordeler som er oppnådd eller kunne ha vært oppnådd ved overtredelsen
- f) om tredjeparter er påført tap
- g) graden av samarbeid med myndighetene
- h) eventuelle tidligere overtredelser av hvitvaskingsloven eller forskrifter med hjemmel i loven

De samme momentene skal hensyntas ved utmålingen av overtredelsesgebyr (sic).

3.2 Finanstilsynets vurdering

Et velfungerende regime for å avdekke og forebygge hvitvasking og terrorfinansiering, forutsetter god etterlevelse fra rapporteringspliktiges side. Det legges i forarbeidene til grunn at det er viktig for tilliten til hvitvaskingsregelverket og de rapporteringspliktige som skal gjennomføre det, at brudd på regelverket oppdages og sanksjoneres. Bruk av overtredelsesgebyr vil ha en viktig allmennpreventiv virkning ved at manglende innrettelse etter regelverket gis økonomiske konsekvenser som innebærer at foretakene ikke oppnår økonomiske fordeler på lovovertredselsene.

Det følger av hvitvaskingsloven § 49 at overtredelsesgebyr kan ilegges for overtredelser av en rekke bestemmelser i hvitvaskingsloven med forskrift. Dette omfatter blant annet bestemmelsene knyttet til risikovurderinger og rutiner, kundetiltak og løpende oppfølging, undersøkelser og rapportering, med mer. Det stedlige tilsynet avdekket en rekke brudd på foretakets plikter etter hvitvaskingsregelverket, herunder knyttet til risikovurdering, arbeidsrutiner, internkontroll og opplæring. De avdekkede forhold viser etter Finanstilsynets oppfatning en gjennomgående svikt i foretakets etterlevelse av hvitvaskingsregelverket, på områder hvor overtredelsesgebyr kan ilegges, jf. § 49.

Vurderingsmomentene som skal vektlegges i vurderingen av om overtredelsesgebyr skal ilegges, og ved utmåling av gebyr, følger av hvitvaskingsloven § 50. Listen over vurderingsmomenter er ikke uttømmende, og hvert moment angitt i § 50 vil ikke nødvendigvis måtte tillegges vekt. Det skal således gjøres en konkret vurdering av hensiktsmessigheten.

Når det gjelder overtredelsenes grovhet, legger Finanstilsynet til grunn at det skal ses hen til overtredelsens karakter. Bestemmelsene om både risikovurdering og arbeidsrutiner er helt grunnleggende for å etterleve hensynet bak hvitvaskingsregelverket om å forebygge og avdekke hvitvasking og terrorfinansiering. Det er i forarbeidene fremhevet at det anses særlig alvorlig med overtredelser av bestemmelsene om risikovurdering og arbeidsrutiner eller større svakheter i etterlevelsen av disse bestemmelsene. På denne bakgrunn anser Finanstilsynet overtredelsene knyttet til risikovurdering og rutiner å være grove.

Tilsvarende legges det i forarbeidene til grunn at foretakets gjennomføring av egne rutiner i egen virksomhet, samt opplæring og kontroll av ansatte som er involvert i arbeidet med tiltak mot hvitvasking og terrorfinansiering, er grunnleggende forutsetninger for at arbeidet innrettes effektivt og på en tilstrekkelig måte. På denne bakgrunn anser Finanstilsynet også overtredelsene knyttet til kontrollrutiner og opplæring å være grove. Når det gjelder etterlevelsen av egne rutiner, er de kontrollerte sakene i tilsynet fra før den nye hvitvaskingsloven, og det legges dermed ikke vekt på disse i vurderingen av om sanksjoner skal benyttes.

Når det gjelder grad av skyld, forutsetter Finanstilsynet at foretak som velger å drive med eiendomsmegling setter seg inn i det regelverket som virksomheten er underlagt. Videre, selv om sanksjonshjemmelen først trådte i kraft i oktober 2018, inngikk lovkravene knyttet til de underliggende forpliktelsene i hovedsak også i 2009-loven, noe som etter Finanstilsynets oppfatning øker foretakets grad av skyld.

På grunnlag av ovennevnte, er det Finanstilsynets vurdering at de avdekkede overtredelser er av slik art og omfang at overtredelsesgebyr skal ilegges.

Etter en helhetlig vurdering, hensyntatt overtredelsenes art og omfang samt foretakets skyld og økonomiske evne, samt at foretaket antas å ha hatt besparelser knyttet til unnløstene, la Finanstilsynet til grunn i forhåndsvarselet at et overtredelsesgebyr på 200 000 kroner var passende.

Finanstilsynet har merket seg at foretaket mener å ha fulgt opp intensjonene bak hvitvaskingsregelverket. Finanstilsynet har videre merket seg at foretaket opplyser å nå ha investert betydelige ressurser i å få forholdene i samsvar med kravene. Endelig har foretaket anført at det er urimelig og uforholdsmessig å få et overtredelsesgebyr, hensyntatt lovens ikrafttredelsestidspunkt og at bransjeforeningen er midt i arbeidet med å utarbeide en bransjestandard.

Finanstilsynet tar foretakets opplysninger om endringer til etterretning, men bemerker at tiltak som iverksettes i etterkant av tilsynet er uten betydning for spørsmålet om overtredelsesgebyr skal ilegges. Innholdet i pliktene etter hvitvaskingsregelverket er i all hovedsak det samme som under tidligere lovgivning, og både næringsmeglingsbransjen og foretaket har hatt svært lang tid på å utarbeide standarder og innrette seg etter regelverket. Etter Finanstilsynets oppfatning vil et

overtredelsesgebyr for manglende etterlevelse av hvitvaskingsregelverket i dette tilfellet verken være urimelig eller uforholdsmessig.

På bakgrunn av de forhold som ble avdekket under tilsynet, og som beskrevet i foreløpig rapport og i punkt 2 ovenfor, fatter Finanstilsynet følgende

Vedtak:

Næringsmegler Sædberg & Hodne AS (org. nr. 978 647 316) plikter å betale et gebyr på kr. 200 000 (tohundretusen kroner) for overtredelse av §§ 7, 8, 35 og 36 i lov om tiltak mot hvitvasking og terrorfinansiering, jf. § 49, jf. § 50.

Dette vedtaket kan påklages innen tre uker etter at vedtaket er mottatt. Klage sendes Finanstilsynet. Klageinstans er Finansdepartementet. Forvaltningslovens §§ 18 og 19 om partenes adgang til å gjøre seg kjent med sakens dokumenter, gjelder. Det kan søkes om utsatt iverksetting av vedtaket, jf. forvaltningsloven § 42.

Etter at klagefristen er utløpt vil foretaket motta en faktura for innbetaling av overtredelsesgebyret.

For Finanstilsynet

Anne Merethe Bellamy
direktør

Anne-Kari Tuv
seksjonssjef

Dokumentet er godkjent elektronisk og har derfor ikke håndskrevne signaturer.